

Folketingets Lovsekretariat

**ØKONOMI- OG
ERHVERVS MINISTEREN**

Eksp.nr. 260697

Vedlagt fremsender jeg i 80 eksemplarer min besvarelse af spørgsmål S 3895 stillet af Rune Lund (EL) den 6. april 2006.

19. april 2006

Med venlig hilsen

**ØKONOMI- OG
ERHVERVS MINISTERIET**
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Bendt Bendtsen

Tlf. 33 92 33 50
Fax 33 12 37 78
CVR-nr 10 09 24 85
oem@oem.dk
www.oem.dk

19. april 2006

Besvarelse af spørgsmål S 3895 stillet af Rune Lund (EL) den 6. april 2006.

Spørgsmål S 3895:

"Vil ministeren i forbindelse med Kommissionens forslag til servicedirektiv artikel 16 redegøre for, hvordan princippet om "frihed til at levere tjenesteydelser" adskiller sig fra "oprindelseslandsprincippet", og om der i direktivteksten er en sikkerhed for, at oprindelseslandsprincippet ikke indføres via EF-domstolens fortolkninger?"

Svar:

Det fremgår af Kommissionens reviderede direktivforslag om tjenesteydelser i det indre marked (KOM(2006)160), at det tidligere oprindelseslandsprincip erstattes med et princip om frihed til at levere tjenesteydelser. Kommissionen har således med dette direktivforslag opgivet at få oprindelseslandsprincippet indført for midlertidig levering af tjenesteydelser.

Det nye princip om frihed til at levere tjenesteydelser er som udgangspunkt bygget over samme model, som kendes fra gældende EU-ret. Princippet slår fast, at medlemsstaterne skal respektere tjenesteudøveres ret til at udøve tjenesteydelser i andre medlemsstater, og at medlemsstaterne i forbindelse med midlertidig levering af tjenesteydelser kun må betinge adgangen til eller udøvelsen af serviceerhverv af krav, som er ikke-diskriminerende, nødvendige og proportionale.

Princippet adskiller sig på en række punkter fra det tidligere foreslåede oprindelseslandsprincip. Princippet er ikke som oprindelseslandsprincippet en lovvalgsregel. Princippet vil heller ikke – som oprindelseslandsprincippet ville have gjort – ændre på det forhold, at værtslandet er ansvarligt for kontrol og håndhævelse af regler over for egne og udenlandske tjenesteydere. Danske myndigheder skal derfor kun håndhæve danske regler i relation til tjenesteydere fra Danmark og fra andre medlemsstater.

Når direktivet er vedtaget og trådt i kraft, vil EF-domstolen i afgørelsen af fremtidige sager skulle tage hensyn til direktivets bestemmelser.